

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Vetervm Testimonia De Philostorgio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

VETERVM TESTIMONIA
DE PHILOSTORGIO.

Photius in Bibliotheca cap. 40.

Lecta est Philostorgii Ariani veluti Ecclesiastica Historia. Narrat autem fere contraria omnibus Ecclesiasticis Historicis; laudibus extollens quos novit Arianismo infectos, & conviciis Orthodoxos perfundens: ita ut hoc ejus opus non tam Historia esse videatur, quam hæreticorum laudatio, cum nudâ & merâ vituperatione atque accusatione Catholicorum. Stylus illi comptior; & poëticis sine tædio, minimeque ingratis vocibus utitur. Tropi quoque ac verba significantia gratiam ipsi cum jucunditate conciliant. Nisi quòd interdum audaciùs ipsis, vel nimium detortis utendo, in frigidum & importunum sermonem incidit. Ornatur ab illo variè oratio, vel ad fatietatem; ita ut in obscuritatem, nec eam semper gratam, occultè trahatur auditor. Sæpe etiam sententias apte suis locis interit. Incipit autem ab Arii studio in hæresin atque exordio, usque ad Aëtii impii hominis revocationem. Hic autem Aëtius ab ipsis qui idem cum illo sentiebant hæreticis, propterea quod ipso impietate superaret, ut ipse Philostorgius vel invitus refert, Diacōnati submotus, postea ab impiissimo Juliano Imp. revocatus humaniterque acceptus est. Et hæc quidem ejus historia, uno volumine sex libros complexa, ad hoc usque tempus progreditur. Ipse vero scriptor mendax est, & à fabulis minimè abstinens. Prædicatque doctrinæ quidem causâ Aëtium maxime & Eunomium: solos illos pietatis dogmata quæ temporis longinquitate obruta erant, repurgasse fingens. Miraculorum vero & vitæ gratiâ laudat Eusebium Nicomediæ Episcopum, quem etiam Magnum nominat, & Theophilum Indum, aliosque complures. Reprehendit vero Acacii maxime Cæsareæ Palæstinæ Episcopi, vim dicendi intolerabilem, & versutiam inexpugnabilem; quibus eum artibus oppressisse ait præ omnibus, tam eos qui idem sentire viderentur, odio tamen quodam divisi erant: quàm eos qui contraria in religione sentiebant. Et hæc quidem jam à nobis lecta sunt. Exiguo autem post tempore lecti sunt in alio volumine sex quoque alii ejus libri: adeo ut totum ejus opus compleatur libris duodecim. Quorum librorum principes litteræ si connectantur, scriptoris Philostorgii nomen conficiunt. Progreditur autem usque ad Theodosii junioris tempora, finem scribendi faciens quo tempore Theodosius post mortem Honorii, Romani Imperii scepra Valentiniano juniore, Placidia & Constantini filio, Patrueli suo tradidit. Quantumvis autem Philostorgius hic in Orthodoxos fureret, in Gregorium tamen cognomento Theologum, incurrere non est ausus, cujus doctrinam vel invitus prædicat. Basilio verò magno calumniam texere ausus est, quâ illustriorem eum reddidit. Vimenim & venustatem sermonis in concionibus, ipsâ rei evidentia fateri coactus

est: temerarium tamen ipsum homo futilis appellat, nec in refutando exercitatum, eò quòd, ut ait, Eunomii libris respondere aufus esset.

Nicephorus Callistus in libro primo cap. 1.

Porro Hermias Sozomenus, qui & Salaminius dicitur, & doctissimus Theodorus Cyri, qui tertiam Synodum impugnavit: item Deo invisus Philostorgius, & qui cognomento quidem καθαρός, sed animo minus puro fuit Socrates, à fine Eusebii Cæsariensis exorfi, usque ad tempora Theodosii junioris historiam suam perduxerunt, cum omnes nescio quo pacto, idem sibi argumentum proposuissent.

Idem in libro 9. cap. 19.

Sed enim quæ Deo invisus Philostorgius, res gestas supradicti Theophili narrans fufius commemoravit, ea nunc paucis perstringemus. Ait igitur, & cætera quæ leguntur in lib. 3. Philost. pag. 479. hujus editionis.

Idem in libro 12. cap. 29.

Hunc Eunomium, ut divinum hominem plurimum admiratur Ecclesiasticus scriptor Philostorgius. Prudentiam enim & virtutem ejus incomparabilem fuisse fingit, & oris formam & corporis partes decentissimas cum multa venustate prædicat, & cætera quæ leguntur in libro decimo, capite 6.

Joannis Antiocheni, Suidæ, ac Nicetæ testimonia de Philostorgio habentur in Supplemento Philostorgii.

VETERVM TESTIMONIA DE HISTORIA ECCLESIASTICA THEODORI LECTORIS.

Suidas in Lexico.

Θεόδωρος ὁ δὲ ἀναγνώστης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινῆς πόλεως ἔγραψεν ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῆς χερσίων κωνσταντίνου, ἕως τῆς βασιλείας ἰουστινιανῆς.

Id est:

Theodorus ex Lectore magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, scripsit Historiam Ecclesiasticam à Constantini temporibus ad imperium usque Justiniani.

Nicephorus Callistus in libro primo Historia Ecclesiastica, cap. 1.

Ἐπίθετον πάλιν ὁ βυζάντιος ἀναγνώστης θεοδώρου, καὶ ὁ κίλιξ βασιλεὺς, καὶ ὁ ἀπὸ ἐπαρχῶν διάκριτος, τὰ τῶν ἀνώτερον χερσίων καὶ παρὰ αὐτῶν ὑπερβάντες, μὴ ἔδωκεν οἰκείας χερσὶς τοῖς ἐπείνων παρέδωξαν, τὸ τῆς πραγματείας δυνατὸν ὑπολογισάμενοι. ἄλλοι δὲ καὶ τὸν βίον τῆς συγγραφῆς ἀπολιπόντες, τὴν τῆς ἐπιβολῆς ὑπόστασιν ἤκιστα ζυγίωσαν. *Id est:*

Deinceps vero Theodorus Lector Byzantius, & Basilius Cilix, & Ex-